

केतुः

व्याप्तिरश्मयः रूक्षाः दुष्टफलप्रदाः । अत्र येषां दिङ्निर्गमो नास्ति तेऽनियतदर्शनाः सर्वास्त्रि दिक्षु दृश्यन्ते ।

तथा च गर्गः ।

“अतारूपप्रतिमाः श्यावरक्तसुवर्णिनः ।
वालरूपा इवाभान्ति शुक्लविलोमरश्मयः ॥
सप्तसप्तति चैवान्ये वायोः पुत्राः प्रचक्षते ।
लोकविध्वंसना दृष्ट्वा नामतस्त्वहणा ग्रहाः” ॥*

अथाष्टौ प्रजापतिमुता द्वे च श्रुते चतुरधिके
ब्रह्मणः पुत्रास्तानाह ।

“तारापुञ्जिकाशा गणका नाम प्रजापतेरष्टौ ।
द्वे च श्रुते चतुरधिके चतुराष्टौ ब्रह्मसन्तानाः ॥
अष्टौ केतवो गणका नाम प्रजापतेः पुत्राः” ।

ते च ताराणां नक्षत्राणां पुञ्जः समूहस्तदाकाराः ।
ते च अशुभदायिनः । तथा च । द्वे श्रुते चतुर-
धिके केतूनां ते च चतुरस्रसंज्ञाः चतुराक्षतयस्ते
च ब्रह्मणः पुत्राः पापप्रणा एव ज्ञेयाः ते चाभेय-
दिग्भवाः । तथा च गर्गः ।

“तारापुञ्जप्रतीकाशा योममण्डलसंस्थिताः ।
प्राजापत्या ग्रहास्त्वष्टौ गणका भयवेदिनः ॥
न्यासश्च चतुराष्टौ वा सशिराः श्वेतरश्मयः ।
द्वे श्रुते चतुरस्रैव ब्रह्मजा भयदाश्च ते” ॥*

अथ द्वाविंशद्वयपुत्रानाह ।

“कङ्का नाम वरुणा द्वाविंशत् गुह्यसंस्थानाः ।
शशिवत्प्रभासमेतास्तीव्रफलाः केतवः प्रोक्ताः” ॥

ते वरुणपुत्राः वंशगुह्यवत् संस्थानमाह्वति-
र्येषां । गुह्य एकमूलजो ज्ञातासमूहः । शशिवत्
चन्द्रवत् प्रभया कान्या समेतास्ते च तीव्रफलाः
कष्टफलाः प्रोक्ताः कथितास्ते चानियतदिक्-
प्रभवाः । तथा च गर्गः ।

“वंशगुह्यप्रतीकाशा महान्तः पूर्णरश्मयः ।
काकतुङ्गनिभैश्चाभि रश्मिभिः केचिदावृताः ॥
मयूखानुमृगन्तीव खिग्धत्वात् सौम्यदर्शनाः ।
एते कष्टफलाः कङ्का द्वाविंशद्वाहणा ग्रहाः” ॥*

अथ षस्त्वतिकालपुत्रानाह ।

“षस्त्वतिः कालसूताः कबन्धसंज्ञाः कबन्धसंस्थानाः ।
पुष्टाभयप्रदाः स्युर्निरूपतारास्ते शिखिनः” ॥

कालपुत्राः कबन्धसंस्थानाः षस्त्वतिः । कबन्ध-
श्चिद्रश्मिः एषश्चन्द्रवत् संस्थानमाह्वतिर्येषां ते
च विरूपा अस्फुटान्तरका येषां ते शिखिनः
केतवः पुष्टा नाम जनपदास्तेषां श्रेयस्कराः स्युः ।
अन्यच्च पुनर्भयदास्ते चानियतदिकसंप्रभवाः ।

तथा च गर्गः ।

“तारापुञ्जविरूपाश्च कबन्धाकृतिसंस्थिताः ।
पीतारुणाः सवर्णाश्च भस्मकपूररश्मयः ॥
कालपुत्राः कबन्धाश्च नवतिः षट् प्रकीर्तिताः ।
लोकरोगकरा घोराः पुष्टागामभयप्रदाः” ॥*

अथ नवविदिक्पुत्राः सर्वेषां संस्थानमेषां
वक्ष्यामीत्येतादाह ।

“शुक्लविपुलैकतारा नवविदिशां केतवः समुत्पन्नाः ।
एवं केतुसहस्रं विशेषमेवामवो वक्ष्ये” ॥

विदिशां दिगन्तराणां नव केतवः समुत्पन्नाः

केतुः

विदिक्पुत्रा इत्यर्थः । किम्भूताः शुक्लः श्वेतवर्णौ
विपुलो विलोमो एकतारो येषां ते विदिक्केतवो
दृश्यन्ते दृष्ट्या पापफलाः ।

तथा च गर्गः ।

“शुक्लैकतारा विपुला विदिक्पुत्रा नवग्रहाः ।
विदिक्त्वं संस्थिता एव दृश्यन्ते भयदायकाः” ॥

एवं केतुसहस्रमिति । एवं केतूनां सहस्रं उक्तं
एषामेव विशेषलक्षणं वक्ष्ये । एषां मध्यात्
केचित् दृश्यन्ते न सर्वे एव । तत्र ये दृश्यन्ते
तेषां लक्षणं वक्तुकामस्तत्रादावेव केतोर्लक्षण-
माह ॥*

“उदगायतो महान् खिग्धमूर्तिरपरोदयो वसा
केतुः । सद्यः करोति मरकं सुभिन्नमप्युत्तमं
कुरुते” ॥ उदगायत उत्तरस्यां दिशायतो दीर्घः
महानतिस्थूलः निर्मलतनुः अपरोदयो पश्चि-
मायां दिशुदयं याति । स च नाम्ना वसाकेतुर्दृष्टः
सद्य एव तस्मिन्नहनि मरणं करोति । उत्तममपि
प्रधानं सुभिन्नञ्च कुरुते ॥*

अथास्थिकेतोः शस्त्राख्यस्य च लक्षणमाह ।

“तल्लक्षणोऽस्थिकेतुः स तु रूक्षः क्षुब्धवाहः प्रोक्तः
खिग्धस्तादृक् प्राच्यां शस्त्राख्यो डमरमरकाय” ॥

तदित्यनेन वसाकेतोः परामर्शः । अस्थिकेतुश्च
तल्लक्षणैवसाकेतुसदृशैर्युक्तः । उदगायत इत्यादि
किन्वयं विशेषः स तु रूक्षः क्षुब्धरहितः दृष्टश्च
क्षुब्धवाहः कथितः । खिग्धस्तादृगिति तादृग्व-
साकेतुसदृशोऽन्यः खिग्धो निर्मलदेहः प्राच्यां
दृश्यते । स तु शस्त्रनामा केतुर्दृष्टः डमरं शस्त्र-
कलहं मरकञ्च करोति । तथा च पराशरः ।

“रभिः षड्विंशतिरुदयैः फलमावेदयन्ति ।

तन्नामतो रूपतः फलतः कालतोऽभिधास्यामः” ॥

तत्र मार्चिवास्त्य उदयं याति । एकैकशो
वसास्थिशस्त्रकेतुर्व्या । तत्र वसाकेतुः खिग्धो
महानुदगायतशिखस्त्रिंशद्वर्गशतं प्रोच्य संज्ञेय
युगे पश्चिमोदितः सद्यो मरकफलः सौभिन्नकरः
रूक्षोऽस्थिकेतुः सौभिन्नकरस्तुल्यप्रवासकालफलः
पूर्व्यां खिग्ध एव शस्त्रकेतुराजविरोधमरकफलः
समोदयः ॥*

अथ कपालकेतोर्लक्षणमाह ।

“दृष्टोऽमावास्यायां कपालकेतुः सधूमरश्मिशिखः ।
प्राङ्मसोऽर्द्धविचारी क्षुब्धरकादृष्टिरोगकरः” ॥

कपालकेतुर्नाम अमावास्यायां दृश्यते पूर्वदिशि
उदयं याति । कीदृशः सधूना रश्मिशिखा यस्य
किरणकान्तिर्धूमवर्णैर्यथैव । नभस आकाशस्य
अर्द्धं यावद्विचरति । स च दुर्भिक्षमरकावर्धन-
रोगप्रदः ।

तथा च पराशरः ।

“अथादिगजानां कपालकेतुर्दृश्यते अमावास्यायां
पूर्वस्यां दिशि सधूमार्चिशिखो नभसो विषयार्द्ध-
चरो दृश्यते । षड्विंशद्वर्गशतं प्रोच्य त्रींश
पञ्चान् दृतिर्यस्य कुमुदकेतोश्चरान्ते स दृष्ट एव ।
दुर्भिक्षानादृष्ट्याधिभयं प्रत्युपपन्नान् रजति ।
यावतो दिवसान् दृश्यते तावन्मासान्मासैः रवं-

केतुः

189

त्सरान् षष्ठ्यस्य वर्षाधानस्यार्धं कृत्वा प्रजाना-
मेकमुपयुक्ते” ॥

अथ रौद्रकेतोर्लक्षणमाह ।

“प्राग्वैश्वानरमार्गे श्रुलायः श्यावरूक्षतामार्चिः ।
नभसस्त्रिभागगामी रौद्र इति कपालतुल्यफलः” ॥

रौद्रनामा केतुः पूर्वस्यां दिशि वैश्वानरमार्गे
दहनवीथ्यां दृश्यते । पूर्व्यापादोत्तराषाढयोः
समीप इत्यर्थः । कीदृशः श्रुलायः श्रुलाकृतिरयं
यस्य केतोः स श्रुलायः चिशिख इत्यर्थः । तस्यैव
विशेषणं श्यावरूक्षतामार्चिः श्यावरूक्षं ताम्रं
चार्चिल्लेजो यस्य स श्यावरूक्षतामार्चिः । नभस
आकाशस्य त्रिभागगमनशीलः । स च कपाल-
केतोः समफलः । एतदुक्तं भवति क्षुब्धरकादृष्टि-
रोगकृत् । आचार्येण शुक्राचारे वैश्वानरमार्गे
प्रदर्शित एव आषाढादयं दहन इति ।

तथा च पराशरः ।

“अथ दक्षयज्ञे रुद्रकोथोद्भवः कालकेतुस्त्रीणि
वर्षशतानि नव च मासान् प्रोच्य उदयते । पूर्व्यां
वैश्वानरमार्गे इत्यमृतमयस्य मणिकेतोश्चरान्ते
श्यावरूक्षतामार्चणां श्रुलाकारसदृशीं शिखां
कृत्वा नभसस्त्रिभागचारी स शस्त्रभयरोगदुर्भि-
क्षादृष्टिमरकैर्वावन्मासान् दृश्यते तावद्वर्षाणि
त्रिभागशेषां प्रजां कृत्वा” ॥ शारदधान्यस्यादक-
मयं कृत्वा ज्ञानं व्रजति ।

तथा च दृष्टगर्गः ।

“ज्यैष्ठ्यमूलमनुराधा या वीथी संप्रकीर्तिता ।
ताच्च वीथीं समारुह्य केतुश्चेत् क्रीडते भृशम् ॥
दक्षिणाभिनतां कृत्वा शिखां घोरां भयङ्कराम् ।
श्रुलाग्रसदृशीं तीक्ष्णाम् श्यावताम्राखणप्रभाम् ॥
पूर्व्यां उदितश्चैव भक्ष्याणुपधूपयेत् ।
घोरं प्रजासूतृरजति फलं भास्त्रे चयोदशे ॥
त्रिभागं नभसो गत्वा ततो गच्छत्यदर्शनम् ।
यावतो दिवसांस्तिष्ठेत् तावद्वर्षाणि तद्वयम् ॥
शस्त्राग्निभयरोगैश्च दुर्भिक्षमरकैर्हताः ।
धूर्गमानाः प्रजाः सर्वा विव्रवन्ति दिशो दृष्ट” ॥*

अथ चलकेतोर्लक्षणमाह ।

“अपरस्यामिति पश्चिमायां दिशि चलकेतुर्नामा
केतुर्दृश्यते । स च कीदृशः याम्यायां दिशि अयं
यस्याः तथा अङ्गुलप्रमाणोऽस्ति तथा यथा येन
प्रकारेण उदक उत्तरस्यां दिशि याति तथा
तेनैव प्रकारेण दैव्यं दीर्घतं प्राप्नोति । सप्तमनो-
वशिष्ठादीन् संस्पृश्य तथा ध्रुवं ध्रुवतारकं अग्नि-
जितञ्च नक्षत्रं संस्पृश्य ततः प्रतिनिष्ठतः प्रया-